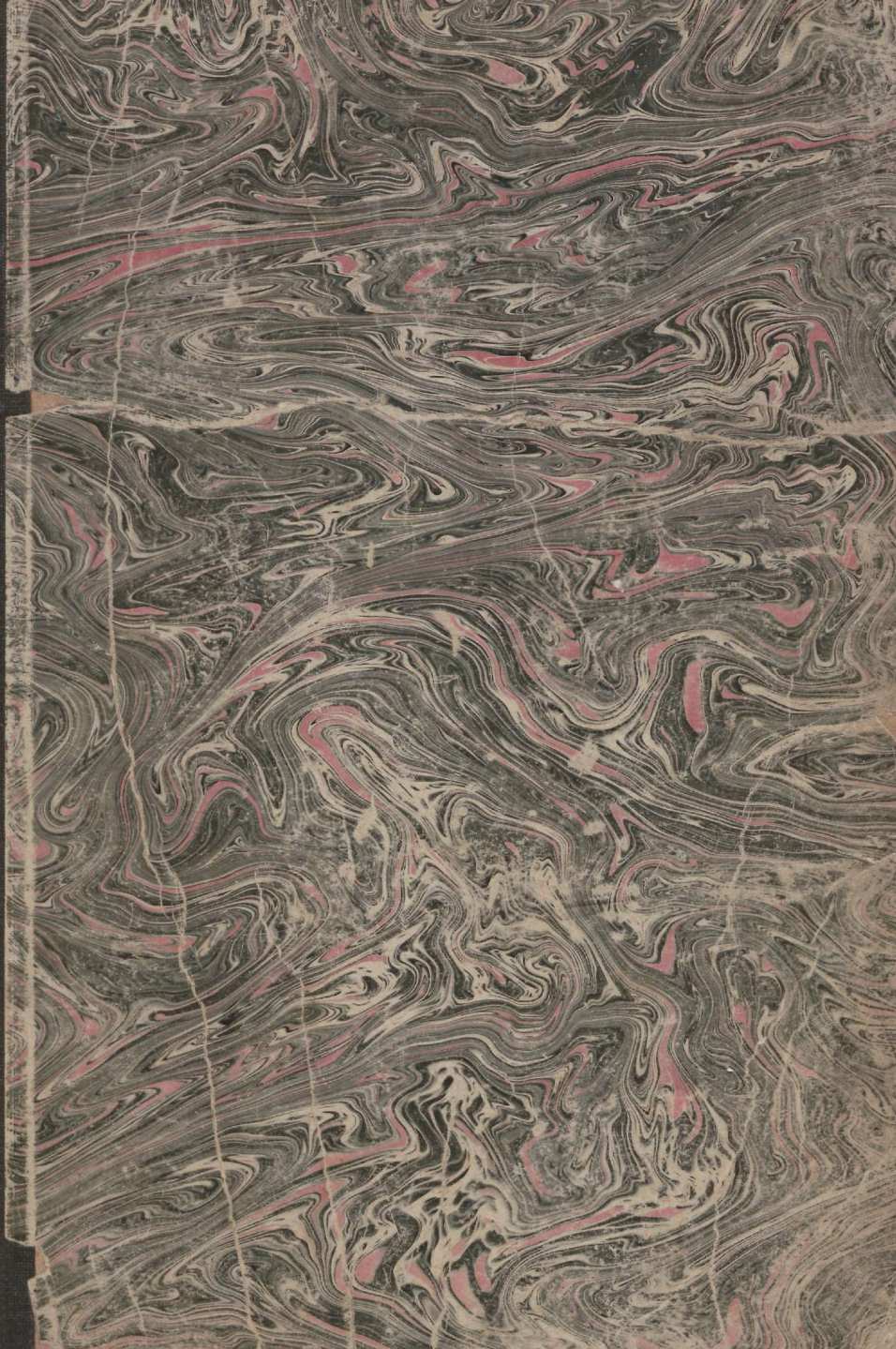

M. 7.30

Lugejatele!

1. Hoidke raamat määrdumise ja rikkumise eest, sest ta ei ole mitte ainult Teie, vaid ka kõigi teiste tarvitamiseks.

2. Mässige raamat paberisse, et ta teel koju ehk kogusse mustaks ega mürjaks ei saaks.

3. Ärge lehitsege raamatut musta ja märja käega. Ärge kirjutage ega kriipsutage raamatusse. See teeb raamatu inetuks.

4. Ärge murdke lehenurki. Ärge pange pliiaitsit, sullepead ega teisi suuremaid asju raamatu vahele. See lõhub köidet.

5. Ärge keerake raamatut kahekorra, siis murdub raamatu selg ja lehed rebenevad lahti.

6. Käige raamatuga õrnalt ümber, siis seisab ta kauem ja raamatukogu võib selle asemel, et raamatute parandamise peale raha kulutada, rohkem uusi raamatuid osta.

7. Hoidke iseäranis vanu kulunud raamatuid, sest paljud neist ei ole enam müügil.

8. Teatage koguhoidjale, kui leiate raamatus märkusi, kriipsutusi, punduvaid ja lahtisi lehti või mõne muu vea.

9. Tooge raamat õigeks ajaks tagasi. See kergendab raamatukogu tööd ja võimaldab teistele, kes lugeda soovivad, raamatu saamist.

Ed 22227

Laulude sõnad

M. J. 30.

Nahkiir

Richard Genée

kolmewaatusline operett.

Johann Strauss'i muusika.

426

~~749~~

Aleksander Trilljärw'e tõlge.

ENSV
Riiklik Avalik
Raamatukogu

TALLINNA RASK-
RAAMATUKOGU

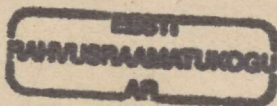
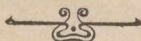
ESTL
RAAMATUKOGU

W. Ehrenpreis'i trükk, Tallinnas.

Osali sed:

Gabriel von Eisenstein, kapitalist. *I Dena*
Kosalinda, tema abitaaja. *hymn*
Fraul, wangimajadirektor.
Prints Orlovsky.
Alfred, tema lauluõpetaja. *I Dena*
Dr. Falke, notarius.
Dr. Blind, advokat.
Abela, toatüdrut Kosalinda juures.
Ali Bey, üks egiptlane. *I Dena*
Jamusin, saatkonna ametnik.
Marquis Cariconi.
Murray, ameritanlane. *boss*
Lord Middleton.
Barun Oskar.
Konn, wangimajakõllewaataja.
Iwan, kammerteener printsi juures.
Ida
Silvia
Melanie } *I kogu*
Sabine } *II kogu*
Filicitaš
Bertha } Printsi kälalised.
Sidi
Lori
Minomi
Paula
Faustina
Gsimene teener.
Teine teener.

Herrad, daamed ja mitmesugused maskid.

1-95-412

Lühikene sissejuhatus.

Esimene waatus. Elutuba Eisensteini juures. Alfred, endine proua von Eisensteini austaja, laulab oma endise armusele afna all laulukest: „Tuwitene, kuule mind.“ Selle aja sees on toatüdruk Adele oma õelt ühe kirja saanud, milles teda noore elulustilise prints Orlovsky juurde õhtuks pidule kutsutakse. Ta läheb kõrwaltuppa, et sündsat põhjust wälja haududa, mille abil proualt wabaks saamiseks luba saada. Rosalinda on Alfredi laulu kuulnud. Ta on küll Alfredi tenorist waimustatud ja tahaks teda näha, aga ta kardab oma abikaasat, kes iga filmapill koju wõiks tulla. Selle waheaja sees ilmub tema juurde Adele, kes nuttes ja hülgedes ennast õhtuks wabaks palub, sest et tema wana tädi äkitsest haigeks olemad jäänud. Kuid Rosalinda ei taha temale selleks luba anda, sest tema abikaas peab täna wiieks päewaks aresti minema. Waewalt on Adele toast nuttes lahtunud kui Alfred julgelt ja ilma lubata sisse tormab. Kui Eisenstein ja advokati Blindi häälled kuuldawaks saawad, läheb ta jälle kõrwale. Eisenstein ja Blind sattuwad ägedasse sõnawahetusesse, sest et esimene wiimasele sellepärast etteheiteid teeb, et see oma lolluse pärast tema kahjuks protsessi olemat kaotanud. Peale selle kui Eisenstein oma usaldusmehe wälja on wiskanud, ilmub tema sõber Dr. Falke. Ka tema kutsub Eisensteini Orlovsky poolt toimepandud pidule, selle peale tähendades, et nad ennemalt sagedasti üheskoos niisugustest pidudest osa olemat wõtnud. Jah, ta tuletab temale isegi seda nalja meelde, millega Eisenstein teda näokatte pidul tüksanud. Falke nõu on nimelt see, et Eisensteinile selle eest tubliste lätte maksta. Eisenstein, kes sellest midagi ei aima, on tema ettepanekuga nõus, sest et ta alles õõsel kella kaheteistkümneks wangimajasse peab ilmuma. Mõlemad räägiwad selle üle pikemalt, ja Rosalinda annab Adelele luba wälja minna, sest ta tahab wiimaks ikka Alfredi wastu wõtta. Eisenstein ja Falke jätawad Rosalindaga südamlisult jumalaga. Terzett: „Nüüd maha ja mind jätab“. Waewalt on mehed ära läinud, kui Alfred jultunud häbematuslega jälle tagasi ilmub, Eisensteini õõkuue selga tõmbab ja kõik nõnda teeb, nagu oleks ta Rosalinda seaduslik mees. Nüüd ilmub aga wotamalt wangimajadirektor Frank, kes Eisensteini wangi tahab wõtta. Alfred, kes sunnitud on Eisensteini oja ikka edasi mängima, et Rosalindad mitte kompromiterida, peab nüüd oma karmi saatusega rahul olema. Eft küll Alfred hakatusel sellega nõus ei ole, peab ta siiski wiimaks Rosalinda laulu järele: „Otu herrad, mis must arwate“, wangimajadirektori nõudmist täitma ja temaga ühes wangimajasse minema.

Teine waatus. Toredad ruumid prints Orlovsky juures. Suur koor külalisi, kelle hulgas ka Adele ja Ida wiibiwad. Warsti ilmub ka Eisenstein, kes ennast seltskonnale marquis nime all esitleb. Ta tunneb kohe oma toatüdrukut oma abikaaja kostümis ära, aga Adele laulu järele: „Oh, härr' marquis“,

peab ta sellega leppima, et terve seltskond teda tema lahtlustamise pärast wälja naerab. Ka wangimajadirektor Frank ilmub pidule ja esiteletakse marquis'le kui aadeli soost prantslast. Mõlemad mehed saawad südamlikkudeks sõbradeks. Kawal Dr. Falke on aga ka Rosalindat pidule kutsunud, kes näokattega warjatud näoga sinna ilmub ja seltskonnale kui Ungria krahwinna esiteletakse. Eisenstein, kelle süda iga ilusa tüdrukuga ees kohe lööke lööb, hakkab tema ümber lipitsema ja kingib temale wiimaks oma taskukella. Siis üleüldine koor, kus juures kõik wennastuse jooksul jowad: „Wennate, wennate, öefe“. Peale selle kui Falke kõikidele oma „Nachtliire-loo“ ära on jutustanud, lööb kell 6. Eisenstein lahkeb ruttu pidult, aga ka Frank peab ära minema, sest ta peab kella 6. ajal wangimajas järel waatama, kas kõik korras on.

R o l m a s w a a t u s. Tuba wangimajas. Wangiwaht Konn, kes kunagi kaine ei ole, awab ukse ja laheb Franki sisse tulla. Wiimane tunneb suurest joomisest piinawat kasstahakust ja jääb wiimaks magama. Wangiwaht äratub Franki ülesse ja teatab, et kaks daamet wäljas sisselaskmiste nõuawad. Need on Adele ja Ida. Esimene tahab teatrisse minna ja palub Frankilt selleks abiraha ja toetust. Et Frank tema näitlejannaandest aru saaks, laulab ta temale ühe laulu ette: „Kui ma lord mäging maaneidu“. Müüd teatab Konn marquis ilmumist ja naisterahwad wiiake ruttu ühte wangikongi warjule. Mõlemad terwitawad üksteist südamekult, aga Frank peab müüd omaks kohuseks oma sõbra ees oma õiged nime mitte enam warjata ja esiteleb ennast temale kui wangimajadirektorit Franki, kuid kui marquis seda kuulub, tahab ta ennast selle nalja üle furnuts naerda. Aga ka tema ei taha enam oma õiged nime warjata ja esiteleb ennast Frankile kui Eisensteini, kes ka seda kuuldes ustmataks naerma purstab. Frankil on aga ka selleks kindel põhjus, sest ta on ju ise Eisensteini tema korteris wangi wõtnud. Müüd jääb aga tõsine Eisenstein korraga kaineks, ta wahetab oma riided praegu sinnailmund advokat Blindi omadega ümber ja tahab teist wangikongis istuwat Eisensteini isiklikult üle kuulata. Terve asjalugu ahwardab täbaraks minna, aga kui Rosalinda sinna ilmub ja Eisensteinile, tema taskukella näidates, tema truuduse murdmise selgeteks teeb, siis ei suuda ka Eisenstein enam tema wastu wali alla ja operett lõpeb lõpuga üleüldise kokkuleppimesega.

Operetti „Nachtliir“ hinnatakse kõigeparemateks kõikidest Wieni operettedest ja peetakse „klassikalise“ opereti tänini lättesaamataks eeskujuks. Johann Strauß on oma nime just selle operetiga suremataks teinud. „Nachtliire“ wiisid on väga ilusad ja sütitawad, kus juures iseäranis teises waatuses muusikalise suurepäralist mõju awaldab.

Esimene waatus.

N° 1. Introdution.

Alfred:

Tuwikene, kuule mind,
Minu juure lenda.
Kui ma jälle püüaks sind,
Rõemu saaksin tunda!
Minu armas tuwike,
Minu juure lenda;
Dotamas sind peiufe,
Kallis Kosalinda!

Udele:

Mulle kirjutab mu õde,
Kes balletis tantsija:
„Igaüks mu peale kade,
Et siin lõbu maitjen ma.
Prints Orłowski, keda sa ju tead,
Siin täna oma mõisas pidu peab.
Kui ehk wahest oma proualt üht kleiti
jaada mõiksid sina,
Et wälimus sul oleks kena,
Siis pidule find lasen mina.
Tule ruttu ootan juba,
Küsi selleks proualt luba,
Siin wõid rõemsalt aega wiita!“
Nõnda teatab õde Ida.

*

Kui ma oleks tuwike,
Waba oleks siis mu tee,
Ei siis keegi keelats minna

Ja ma. Kohe lendaks sinna.
Loodus, selles süüdi sa,
∴ Et ma olen teenijal ∴:

Alfred:

Tuwikene, kuule mind,
Minu juure lenda —
Kui ma jälle püüaks sind,
Rõemu saaksin tunda!
Minu armas tuwike,
Minu juure lenda;
Dotamas sind peiufe,
Kallis Kosalinda!

N° 1. a.

Udele:

Proua laste wabaks mind,
Waluga mul taksud rind!

Kosalinda:

Ei lasse wabaks sind,
Ea ainult wihastad siin mind!

Udele:

Ehk mu meel küll kurb ja hale,
Halastust siin leida pole.
Loodus, selles süüdi sa,
∴ Et ma olen teenijal ∴:

Kosalinda:

Ta meel küll kurb ja hale,

Halastiust leida pole.
Loodus, selles süüdi sa,
Et ta ainult teenija.

Nõ 2. Terzett.

Eisenstein. Rosalinda.
Blind.

Eisenstein:

Mis mul advokatist abi,
Kahju sain weel tema läbi,
Kannatama pean nüüd ma!

Eisenstein. Rosalinda.
Blind:

Wabanduseks pole mahti,
Dtsus ikka ära tehti,
Selles ainult süüdi tal!

Blind:

Süüta mal

Rosalinda:

Süüdi ta? Kas süüdi ta?

Eisenstein:

Jah, selles asjas süüdi ta.

Rosalinda:

Eiis süüdi tal?

Blind:

Ei, õigus mul.

Eisenstein:

Jah süüdi tal.

Rosalinda:

Nüüd räägi mul, mis juhtund sul!

Eisenstein:

Tal palju süüd.

Blind:

Ma ennast kaitssta tahan nüüd.

Eisenstein

Teid palun, parem waitige,
Ma kahju saanud Teie läbi!

Blind:

Mul proua ees siin teete häbi.

Rosalinda:

Ä — ärita,
End rahustal

Eisenstein:

Ei seadust tunne rumal mees.

Blind:

Ta oli toores kohtu ees!

Eisenstein:

Te kartsite, teil kida keel!

Blind:

Siig äritud on teie meel!

Eisenstein:

Ta ainult pettis meid!

Blind:

Ma kaeban kohtu teid!

Eisenstein:

See mees on päris null!

Blind:

Mii räägib ainult loll!

Eisenstein:

Ei tarka sõna teie suus,
Mis räägite, kõil rumalus!

Blind:

Te jampsite, teil palawus,
Teil tarwis lähets jahutus!

Rosalinda:

Et liiga rumal ta,
Eiis parem waiti sa.

Ma soowitan, nüüd lahkuge,
Ja andke rahu temale.

Eisenstein:

Jah õigus tal, nüüd lahkuge,
Ja andke rahu minule.

Blind:

See asi tõest' läeb liiale.

Rosalinda:

Ma soowitan, nüüd lahkuge,
Ma soowitan, nüüd lahkuge,
Teid seda teha palun ma.

Eisenstein:

Jah lahkuge, seal seisab üks, teid palun ma!

Blind:

Siis lahkun ka, kui soowite,
Ja, ja, ja, ja — nüüd lahkun ma.

Rosalinda:

Nüüd waiti ja ja rahul jää,
Sest kohtu otsus on sul kää.
Pea mööda on sul need wiis päewa,
Jah ainult päewad, siis ka waba oled ja.

Eisenstein:

Ei ole neid wiis waid kahelja,
Kolum päewa sain weel kirjaks ma.
Ja selles süüdi advokat,
Kui täna wastu panen ma,
Siis mulle järgi tulewad.

Rosalinda:

Viiga, jah tõest' nad teewad sulle.

Eisenstein:

Jah mulle.

Rosalinda:

Oh, mu waene, waene mees,
Sul rasked päewad seiswad ees!
Mis tegema nüüd pean ma täna,
Kui kodunt lahkud sina?

Eisenstein:

Mis mul advokatist abi,
Kahju sain weel tema läbi,
Kannatama pean nüüd mal

Rosalinda:

Selles ainult süüdi tal

Blind:

Süüta mal

Eisenstein:

Selles ainult süüdi tal

Blind:

Kui kord waba olete,
Disast peale algame,
Külap siis ka näete weel,
Et wõidan kohtuteel.
Refurrerin, apellerin, reklamerin, rewiderin, reisperein, subwerterin, dewolwerin, intwolwerin, protesterin, listwiterin, eksterperin, ekstorterin, arbitrerin, kontrollerin, eskulperin, infulperin, kalkulerin, kontsiperin, kohtule kõik ette weerin.
Refurrerin, apellerin, reklamerin, rewiderin, reisperein, subwerterin, dewolwerin, intwolwerin, protesterin, listwiterin, eksterperin, ekstorterin, kohtule kõik ette weerin, ette weerin tõeste.

Eisenstein:

Küllalt nüüd, waitige!
Mis mul oli teitest tulu,
Kes nüüd tasub minu kulu?
Lahkuge, ehk muidu annan walu,
Kui ei lahtu annan walu, jah teil
annan walu!

Rosalinda:

Küllalt nüüd, waitige!
Küllalt, jah, nüüd waitige!
Ehk küll teete palju mõnu,
Uskuda ei maksi sõnu,
Kohtus teitest keegi ei pea lugu
Ja — ja — ei pea lugu.

Rosalinda:

Mis sul advokatist abi,
Kahju said weel tema läbi,
Kannatama pead nüüd sa, pead nüüd
Wabanduseks polnud mahti, [sal
Dtsus ikka ära tehti,
Selles süüdi ta, jah ta, süüdi ta,
süüdi ta, süüdi ta, süüdi tal

Eisenstein:

Mis mul advokatist abi,
Kahju sain weel tema läbi,
Kannatama pean nüüd ma, pean
nüüd ma,
Wabanduseks polnud mahti,
Dtsus ikka ära tehti,
Selles süüdi ta, jah ta, süüdi ta, süüdi
ta, süüdi ta, süüdi tal

Blind:

Oh! küll advokatist abi,
Kahju saite oma läbi,
Kannatama peate ka, peate ka.
Wabanduseks polnud mahti,
Dtsus ikka ära tehti,
Selles süüdi ma, jah ma, süüta ma,
süüta ma, süüta ma, süüta ma!

N° 3. Duett.

„Tule nüüd pidule“.

Falke:

Tule nüüd pidule,
Dige lähedal see.
Sest sind ootab wangi tuba,
Seal ei anta jelleks luba.
Nüüd weel löbu maitse sa,
Enne kui läed istuma.
Ballerinnad lenamad,
Nagu puhkend roosinupud,
Flusad kui kullerkupud,
Sind seal õrnalt suudlewad.
Sõber, see sind nooreks teeb, nooreks teeb.
Seal inglite kujud
Ja wahutaw wiin.

Seal kirglistud tujud,
Ei koorma piin. —
Seal näed ja wast elu,
Mis lõbus weel;
Ei muret ei walu
Seal tunne meel.
Et wangistus mitte ei koormaks sind,
Siis unusta kõik ja usalda mind!
Usalda mind?

Eisenstein:

Usaldan sind!

Falke:

„:Usaldad mind?:“

Eisenstein:

Usaldan sind!

Kui naine ei pea teadma seda.

Falke:

Kui lahkud, õrnalt suudled siis teda
Ja ütled: magus kasikene!

Eisenstein:

Ei, ei, ma ütlen: minu magus hiirekene!

Falke:

Hiirekene?

Eisenstein:

Sest kui kass pean ise nüüd majast lah-
tuma.

Falke:

Sest kui kass pead ise nüüd majast
lahtuma.

Kui süngis ju uinub ta,
Siis ruttu ka põgened sa.
:; Sind pidule juhatan ma. :;:

Eisenstein:

Mind pidule juhataad sa.

Falke:

Sind tutwustan nagu wõerast:
Marquis Renard sul nimeks on,

Siis ei saa keegi teada seda.
Oled nõus?

Eisenstein:

Nõus küll oleksin mina —

Falke:

Sa pead!

Eisenstein:

Oleks nõus —

Falke:

See on sinu kasuks,
Et sul terwis ikka kosuks.

Eisenstein:

Nõnda küll, õigus sul,
Su soov ka meeldib mul.

Falke:

Et wangistus mitte ei koormaks sind —

Eisenstein:

Et wangistus mitte ei koormaks mind —

Falke:

Unusta kõik ja usalda mind!

Eisenstein:

Siis unustan kõik ja usaldan sind!

Falke:

Sa tuleb?

Eisenstein:

Nõus nüüd olen ma!
Tulen sinuga!

Falke:

Pea meeles, sõna pead pidama sa!

Eisenstein ja Falke:

Joogipidu ootab meid.
Seal on imekad neid,
Kellel puuduvad veel peid,

Õhtul suudleme kõik neid!
La, la, la, la, la, j.n.e.

N° 4. Terzett.

„Nüüd maha sa mind jätad“

Rosalinda:

Nüüd maha sa mind jätad,
Ah! Kurb on minu meel,
Ja wangikotta töitad,
Mis tundmata sul meel.
Ei kirjeldada suuda,
Ma olen kannatand,
Ei keegi enam muuda,
Mis kohus otsustand. —
Ma leinan, nutan, kaeban,
Küll igal hommikul,
Ja ennast väga kaewan —
Suud ei saa anda sul.
Ei kohvi saa sul tuua,
Sul suhu kuitwab keel,
Ei ühes s'uga juua — ah!

Eisenstein:

Oje, mul hale meel!

Kõik kelm:

Oje, mul hale meel!
Oje, oje, mul hale meel jne.

Rosalinda:

La, la, la jne.

Eisenstein. Udele:

Oje, oje, mul hale meel! jne.

Rosalinda:

Kui sõnn ma lõunal suppi
Ja värsket praad mul ees,
Kes tuleb mul siis appi,
Kus on mu armas mees?
Ja kui siis õhtu jõuab,
Und toob mul laugedel . . .
Mu sõda rahu nõuab —

Rõik kolm:

Oje, oje, mul hale meell jne.

Eisenstein:

Nüüd küllalt, mitte sõna,
Siig nutta ei ole heal

Rosalinda:

Pea kaotanud minal

Abdele:

Weel terve minu pea.

Eisenstein:

Nüüd jumalaga, armsad!

Rosalinda. Abdele:

Nüüd lahtuma peab ta.

Üks troost sel raskel teel:

∴ Me näeme üksteist weell ∴

Rõik kolm:

Me näeme üksteist weell!

Oje, mul hale meell jne.

Nõ 5. Finale.

a) Joogilaul. b) Couplet.

c) Terzett.

Alfred:

Joo, mu kallim, joo on hea,

Ei sest purju jää su pea,

See teeb filmad nägijaks,

Elu arusaadavaks,

Tühi aur on armastus,

Udurüppe waob —

Truudus ainult joowastus,

Kuttu ära kaob.

Eht meil elu raske küll,

Südanf koormab armupiin,

Troosti aga annob sul

Maitsew marjawiin.

∴ Seda ja unusta,

Mis on muuta võimata! ∴

Küll, kõll, lauluga —

Ühes joo

Laulu loo, lalalalalala!

See, kes joob

Laulu loob.

Ühes joo,

Laulu lool!

Rosalinda:

Ah — mis sünnib nüüd?!

Alfred. Rosalinda:

∴ Seda ja unusta,

Mis on muuta võimata! ∴

Rosalinda:

Mida soowib tema,

Lubada ei wõi!

Mida tean nüüd mina?

Alfred:

Koh profit!

Rosalinda:

Ei, ei, ei, ei!

Alfred:

Koh profit!

Rosalinda:

Ei, ei, ei, ei!

Alfred:

Ah —

Joo, mu kallim, joo on hea,

Ei sest purju jää su pea!

Ära kurja nägu tee,

Ole lahke, terane.

Truudust mürdsid lord küll ja,

Andeks annan jul.

Wõid weel korra wanduda,

Usku seks on mul. —

Kui ka walearmastus,

Kahul olen sellega;

Silmapiilne joowastus

Kahustab mind ka. —

Mõlemad:

∴ Seda ja unusta,

Mis on muuta võimata! ∴

Alfred:

Joo, mu kallim, joo! on hea,
Ei sest purju jää su pea.

Küll, küll, lauluga —
Ühes joo
Laulu loo!

Ei!
Seda ja unusta,
Mis on muuta võimata!

See, kes joob,
Laulu loob.
Ühes joo!

Frank:

Minugi pärast! Hahaha!

Frank ja Alfred:

∴ Seda ja unusta,
Mis on muuta võimata! ∴

Frank:

Te lõbutks ma stia ootma jäin,
Nüüd aga tulge herra von Eisenstein!

Rosalinda:

Kuis ennast nüüd ma peasta võin?

Alfred:

Minu nimi pole Eisenstein,
Wõeras on mul see pesa!

Frank:

Te wõeras mees?

Alfred:

Ja, ja, ja, ja!

Frank:

Ma palun, mitte kisa!

Rosalinda:

Mu meheks peate jääma nüüd!

Frank:

Eiis wiimaks lahti lähed riid.

Couplet.

Mu herra, mis m'ust arwate.

Rosalinda:

Mu härra, mis m'ust arwate?
Mind ennast kaitsta lubage!
See pole wõeras mees.
See oletks wale kahilustus,
Ja minu kohta teotus
Ma süüta teie ees.
Kes me ümbrust arwustab,
Sellest kohe aru saab:
Nii õhtu hilja üksinda
Ja nendes riietes
On naine ainult mehega.
Miks olete veel kahilusjes?

Alfred:

Nii õhtu hilja üksinda
Ja nendes riietes
Mehega on naisuke veel.
Miks olete veel kahilusjes?

Rosalinda:

Ja nendes riietes
On mehega veel naisuke
Miks olete veel kahilusjes?

Frank:

Nii õhtu hilja üksinda
Ja nendes riietes
Mehega on naisuke veel.
Miks olen ma veel kahilusjes.

2.

Rosalinda:

Õõknues teda leidsite

Ja ikka veel nüüd kahtlete
Et pole minu mees.
Kes sarnast pilti korra näeb,
See uskuma ka kohe jääb,
Kui selgust filmades. —
Kes me ümbrust armustab.
Sellest kohe aru saab:
Nii õhtu hilja ükfinda
Ja nendes riietes
On naine ainult mehega.
Miks olete veel kahtluses?

Rõik kolm:
Nii õhtu hilja ükfinda jne.

Frank:
Ei, ei! Ei enam kahtle ma,
Kuid tunnid loerud,
Nüüd andke minu lubaga
Weel lahkumiseks suud.

Rosalinda:
Mul anna suud!?

Alfred:
Tal annan suud?

Frank:
Tal andke suud.

Rosalinda:
Hea küll, õigus on tal,
Suud anda võid veel mul.

Alfred:
Et kandma pean nüüd mina
Rõik teie abitaasa süüd,
Siis suudelda võin täna.
Weel suudle mind, kallite, nüüd!

Frank:
Nüüd küll! Näite jõudnud see tund.
Et maksma hakkab kohtu sund.
Nüüd tulge minuga!
Nüüd tulge ruttu minuga!

Rosalinda:
Te leiate jaalt mu mehe viist eest.

Alfred:
Meie istume seal nagu teie kats meest.

Rosalinda:
Dh kaitste fiis mind!

Alfred:
Ma kaitfen sind!

Rosalinda:
Dh kaitste fiis mind!

Alfred:
Ma kaitfen sind!

Rosalinda:
Ah. —

Frank:
Wanker ootab meid,
Mu härra, palun teid!
Sah teid, jah teid, jah teid!

*

Mul väga kena linnupuur
Ja linda rohkesti,
Eht see küll pole liiga suur,
Teil ruumi leiame.
Seal jõöt ja jook on kõigil prii
Ja waba magada.
Teid külaliseks paluti,
Teid sinna saadan ma.
Sah nii, teid sinna saadan ma.

Alfred:
Kui nõuate, fiis tulen kal

Rosalinda:
Kuid waitige!

Alfred:
Rõik waitin ma!

Frank:
Aeg käes! Aeg käes!

Alfred:
Weel jumalaga jätan,
Siis kohe ühes tottan.

Frank:
Nüüd küllalt! Kõik on täidetud.

Alfred:
Weel wiimast korda annan suud.

Frank:
Ei — ei — ei enam palwe mõjul

Alfred:
Üks musu, see annab mul tuju.

Frank:
Mu härra, näen siin wiimati,
See tuju ei siin lõpegi.
Nüüd küll ja tulge nüüd!

Rosalinda:

Teil wäga kena linnupuur
Ja linda rohkeste,
Ohk see küll pole liiga suur,
Tal ruumi leiate.
Seal sõök ja jook on kõigil prii
Ja waba magada.
Teid külaliseks paluti,
Teid sinna saadab ta.

Alfred:

Teil wäga kena linnupuur
Ja linda rohkeste,
Ohk see küll pole liiga suur,
Mul ruumi leiate.
Seal sõök ja jook on kõigil prii
Ja waba magada.
Mind külaliseks paluti,
Mind sinna saadab ta.

Frank:

Mul wäga kena linnupuur,
Ja linda rohkeste,
Ohk see küll pole liiga suur,
Teil ruumi leiame.
Seal sõök ja jook on kõigil prii
Ja waba magada.
Teid külaliseks paluti,
Teid sinna saadan ma

Rosalinda:

See küll — mu jaatus minult nõuab
nüüd,

Et lahkub tema.
Jah, mul pole selleks mingit süüd,
Sest seadus nõuab, et peab täitma
kohtu käsuõna.
Nüüd peab tema minust lahkuma.
Ah — lahku nüüd ja! Ah! —

Alfred:

Saatus nõuab, et nüüd temast lahkun
mina.

Minul pole selles mingit süüd.
Ah! —

Jah seadus nõuab, et pean täitma
käsuõna.

Nüüd pean mina temast lahkuma.
Jah lahkuma nüüd pean ma.

Frank:

Saatus nõuab, et nüüd temast lahkun
täna.

Minul pole selles mingit süüd.
Seadus nõuab, et peab täitma käsu-
õna.

Nüüd pead lahkuma, lahkuma, lahku-
ma, ja, ja —

Lahkuma nüüd pead ja.

Cesrie.

Teine waatus.

N° 6. Koor.

Tore jook, maitsew sõök,
Keegi seda pole joonud,
Ega ta süüa saanud,
Mida patub würsti kõök.
Kui sa waatab, mõtled iga tund,
Et nagu näeksid ainult und.
Ristis kätel waatan, imestan
Ja hüüan: ha charmant!
Jah charmant, amüfant, amüfant!
Jah charmant, amüfant!
Tore jook, maitsew sõök,

Keegi seda pole joonud,
Ega ka süüa saanud
Mida pakub würsti köök.

*

Roor:

Meie tunnid kaowad kiireste,
Ei aega pane tähele
Ja märgusõnaks on nüüd meil:
Amüsmient, amüsmient, amüsmient,
jah amüsmient!
Jah märgusõnaks on nüüd meil:
Amüsmient, amüsmient, amüsmient,
jah amüsmient!
Amüsmient! Amüsmient!

N° 7. Couplet.

Drlowsky:

Mul külalistest hea meel,
Keid juure kutsun weel.
Kel lõbu teeb, see jäägu ka
Raks päewa forraga.
Eh! ma küll tunnen igawust
Ja waitin tihti ka,
Kuid seda halba omadust
Ei teistel jalli ma.
Kui näen ma wahest mõnda meest,
Kes tunneb igawust,
Siis nuhtlust saab ta selle eest,
Ma näitan talle ust. —
Siis nuhtlust saab ta selle eest,
Ma näitan talle ust! —

Refrain:

Kui aga leidub mõnda,
Kes küjib: miks nii see?
Siis wastan sellel nõnda:
See meeldib minule.
Siis wastan sellel nõnda:
See meeldib minule.

Drlowsky:

2

Kui janu mul ja weini joon,
Ja keegi seltsiks mul,

Ma teda kohe wõlla poon,
Kui janu pole tal.
Kui ühtelugu kalkan ka,
Ta ärgu delgu: ei.
Ei seda sõna jalli ma:
Ma tänan, ei ma wõi!
Kes jätab klaasi joomata,
Siis loota pole head;
:: Sest pudeliga wiskan ma
Tal otse wastu pead. ::

Refrain:

Kui aga leidub mõnda,
Kes küjib: miks nii see?
:: Siis wastan sellel nõnda:
See meeldib minule. ::

N° 8. Ensemble ja Couplet.

Drlowsky:

Mu härrased, siin nalja on õige rohkestel!

Falke:

Teil paras aeg just tulla!

Roor:

Mis on? Mis on?
Meil rääkige!

Drlowsky:

Waatke siin kena preift.
Marquis kuid peab teda —
Halb tõest' võelda seda —

Roor:

Roh, kelleks?

Falke:

Arwate!

Udele:

Ta peab mind tootübrufuts,
Kas pole naeruwäärt?

Drlowsky. Roor:

Hahaha! Hahaha!

See on naeruwäärt!
Hahahaha!

Orlowsky:

Mu herra, see on teotus!
Kas teate nüüd ka seda?
Dn teotus!

Falke:

Dn teotus!

Rõik:

Dn teotus!

Eisenstein:

Liig suur on tema sarnadus!

Rõik:

Dn teotus!

Eisenstein:

Kuis wabandan nüüd minal?

Couplet.

Adele:

I.

Oh, härr' marquis,
Waat asi nii:
Teil wähe tundmust weel.
Liiga weikene,
Liiga wäärtite
Dn teie mõistus, meel.
Eks roosine ole mu palg, ah —
Ja ilus ja wäike mu jalg, ah —
Liig haritud mu kõne,
See oleks tõeste pime,
∴ Kes julgeks ütelda,
Et kihine tüdruk ma. ∴
Nüüd tehke kohe wabandus,
Liig weider teie ekstitus!
Jah liiga weider, hahaha,
Dn see lugu, hahaha,
Wabandage, hahaha,
Et ma naeran —
Hahahaha!

Adele. Koor:

Jah liig weider hahaha —
Dn see lugu hahaha j.n.e.

Adele:

Liig weider olete marquis!

II.

Waat' mu profil:
Dn Greeka stiil
Ja peened kumbed mul.
Kui eht keegi nüüd
Leiaks minul süüd,
See oleks tõeste hull.
Mul ilusad rinnad ja piht, ah —
Kleit seljas on siidist mis eht, ah —
Ma usun teie süda
Mu wastu tujuk wäga —
Ja sellest tulekti,
Et asi teistii.
Nüüd tehke kohe wabandus,
Liig weider teie ekstitus!
Jah liiga weider, hahaha!
Dn see lugu, hahaha,
Wabandage, hahaha,
Et ma naeran —
Hahahaha!

Adele ja Koor:

Jah liig weider, hahaha —
Dn see lugu hahaha jne.

Adele:

Ah!
Hahahaha!

№ 9. Duett.

Eisenstein:

Tema kumbed ja ta keha
Aratawad armuiga,
Ja ta jalad
Dn nii kenad —
Kii, et kui mul lubaks ta,
Tuhat kord neid juudleks ma.

Rosalinda:

Mulle wigurit ta mängis,
Ustufin, et istub wangis,
Aga hale,
Kõit ju wale,
Siin ta armujahti peab,
;: Naisti ninatpidi weab. ;:

Eisenstein:

Mine tea kuis homme lugu,
Kas sind weel näha saaks.
Näita wähe oma nägu,
See mu südant rahustaks!

Rosalinda:

Slus herra, liiga julge,
Mis te minult nõuate.
Ja nüüd wiijakas ka olge,
Siis te mulle meeldite.

Rosalinda:

Küll ta õhfab, palub, nurub,
Silmi teeb ja kätt mul surub,
Ei ta waene
Tea, et naine,
Kes ta oma, tema ees.
Warsti, niipea kui saan mahti,
Siis ma algan ta peal jahti.
Pean nüüd wahti,
Lõfsu langed, waene mees!

Eisenstein:

Kui ma palun,
Kätt tal surun
Pehmeks jääb ta minu ees.
Dotan weel,
Muurub meel,
Olen wõidumees!
Warsti pean ta peale jahti.
Uuri nüüd weel wõtan ma
Abiks ka,
Siis ta sulab minu ees.

Rosalinda:

Mul on halb — ja minu süda
Hakkab türelt tufjuma!

Eisenstein:

Ha — hea püügi teen nüüd mina,
Õnge külge hakkas ta!

Rosalinda:

Kui mu haige süda tufjub,
Kindlalt takti peab siis ta,
Ja ta löögid ühte läewad
Tasutella käiguga.

Eisenstein:

Seda koha waatame.

Rosalinda:

Lugege, kui mõistate!

Mõlemad:

;: Jah loeme, jah loeme. ;:

Eisenstein:

Üks, kaks, kolm, neli.

Rosalinda:

Wiis, kuus, seitse, üheksa.

Eisenstein:

Ei, ei olla wõi, sest seitseme järel kahetja.

Rosalinda:

Kui segamine läksin ma, siis wahetame.

Eisenstein:

Kuidas? Mis?

Rosalinda:

Mis süda tufjub — lugege!
Ja lugemiseks andke mul
Nüüd korraks oma taskufell.
Nüüd lugege siis, härr' marquis!

Eisenstein:

Ma algan siis.

Rosalinda:

Üks, kaks, kolm, neli, wiis, kuus,
seitse, kahetja, üheksa, kümme, üksteist,

faksteist, kolnteist, neliteist, wiisteist,
kuusteist, seitseteist, kahesateist, ühel-
sateist, kakskümmend, kolmkümmend,
nelikümmend, wiiskümmend, kuus-
kümmend, kahesakümmend, sada.

Eisenstein:

Üks, kaks, kolm, neli, viis, kuus,
seitse, kahesja, hopp, hopp, hopp,
hopp, kiirest' kui galop. Kuus, seitse,
kahesja, ühesja, kümme, üksteist, kaks-
teist, hopp, hopp, hopp, hopp, kui
galop! Kuusjada ja kuus.

Rosalinda:

Siig palju teil effinud meel!

Eisenstein:

Wähgei fellest weel!

Rosalinda:

Ei —

Eisenstein:

Warsti juba miljon täis.

Rosalinda:

Ei, ei —

Eisenstein:

Dah warsti juba miljon täis.

Rosalinda:

Siig palju — ei nüüd uju mina.

Eisenstein:

Nüüd ei ka kurat loets' seda!

Rosalinda:

Nüüd waiti kell, sul palju süüd!

Eisenstein:

Ta kella wöttis — mis teen nüüd?!
Minu kell!

Rosalinda:

Teid tänan nüüd mina!

Eisenstein:

Kus minu kell?

Rosalinda:

Ma kingiks' jain seda.

Eisenstein:

Kawalam m'ust oli tema.
Oh taskufell,
Siiga kahju sinust mul!
Ah ja! Ah ja!
Siiga kallis on see nali,
Mis mul täna maksma tuli.

Rosalinda:

Ah!

Eisenstein:

Kellast olen ilma ma
Ja — mind naerab ta!

Mõlemad:

Ah ja!

N° 10. Czardas.

Rosalinda:

Kodumaa heldid, nii tuttavad armsad,
Wõersil ei iial neid unusta ma.
Kui ma teid kuulen, oh isamaa laulud,
Siis meelde tuled mul, Ungria — ja ja —
Kus seisab mu hällipait,
Seal paistad nii soojalt, oh päit'.
Kus ilusad metsad ja lofkawad põllud,
Seal maal olin lord õnneist ma.
Kus iganes ma läen,
Sulle truuits' ikka jään, truuits'
ikka jään.

Eht' oled nüüd küll kaugel ja,
Ah ja — Ah, —

Kuid waimus, näen sind ma —
See mind siis rõemustab,
Kurbtust lahutab.
Kus seisab mu hällipait,
Seal paistad nii soojalt oh päit'.

Kus ilusad metsad ja lohkavad põllud,
Seal maal olin kord õnnelik ma.
Elurõemu ja tuld kõigil rinnas meil, hei?
Nüüd rutuste
Rahwatantsule!
Tõmmu neiute,
Mül tule kaenlasse!
Loeta siia rind,
Soojaks teed siis mind. —
Kui kuuled mängu ho — ha —
Siis algad laulu ho — ha — ha — !
Kannus kõliseb —
Meiu käes väriseb . . .
Tema särav film
On su õnneilm.
Nüüd kõit, jookjad,
Laulu loojad,
Laske kannud ringi käia ajaviitmata!
Jook on tuli,
Kuum on veri,
Elagu meie isamaa! Ha!
Elurõemu ja tuld kõigil rinnas meil, heil
Nüüd rutuste
Rahwatantsule!
Lalalalalala jne.

N° 11. Finale II.

Orlowsky:

Nüüd woolab tulejõgi,
Tralalala —
Suur on selle vägi,
Tralalala —
Ka kõrged kroonikandjad
On wahuwiina tundjad,
Sest selle wiina mõju
Neil annab head tuju.

Refr.:

Jooge nüüd, jooge nüüd!
Sest wahuwiina marjus,
;: Oh majesteetlik kõrgus. ;:

Rõik:

Jooge nüüd, jooge nüüd, jooge nüüd!

Orlowsky:

Rõik klaasid kofku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Majesteetlik wahuwiin meil elagu!

Rõik:

Rõik klaasid kofku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Kallis wahuwiin nüüd elagu!
Champagner on kuninglik kõrgus!

Eisenstein:

Ka munt kes kloostris paigal,
Tralalala —
Pole ial kuiwal,
Tralalala —
Sest kui loeb palwesõnu,
Ta ifka tunneb jännu,
Ja lõpuks täis kui tina
Ring punaseks jääb nina. —

Refr.:

Jooge nüüd! Jooge nüüd!
Sest wahuwiina marjus
;: Oh majesteetlik kõrgus. ;:

Rõik:

Jooge nüüd, jooge nüüd, jooge nüüd!

Eisenstein:

Rõik klaasid kofku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Majesteetlik wahuwiin meil elagu!

Rõik:

Rõik klaasid kofku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Kallis wahuwiin nüüd elagu!
Champagner on kuninglik kõrgus!

Udele:

Rõik ilmamaad ja rahwad,
Tralalala —
Arad kui ka wahuwad,
Tralalala —
Ei wahuwiina põlga,

Ei seda ära salga:
Kas olgu noor ehk wana,
Küll kõigil maitseb tema.

Refr:

Jooge nüüd! Jooge nüüd!
Sest wahuwiina marjus
:; On majesteetlik kõrgus. :;

Kõik:

Jooge nüüd, jooge nüüd, jooge nüüd!

Adele:

Kõik klaasid kokku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Majesteetlik wahuwiin meie elagu!

Kõik:

Kõik klaasid kokku kõlaga,
Hüüdku nüüd iga suu:
Kallis wahuwiin nüüd elagu!
Champagner on kuninglik kõrgus!

Eisenstein:

Härra chevalier, teid terwitam!

Frank:

Merci, merci, merci!
Nüüd teie terwiseks, marquis!

Eisenstein:

Merci, merci, merci!

Falle:

Terwiseks chevalier ja marquis!

Eisenstein, Frank:

Merci, merci, merci.

Rosalinda. Adele. Drowsky.

Ida:

Hahahaha!

Kõik:

Merci, merci, merci!

Falle:

Nüüd kuulge kõit, mis räägin ma!

Kõik:

Kuulge kõit!

Falle:

Ma näen wahuwiin tubliste mõjus,
Kõik paaris, naerawad, lõbusas tujus.
Noh, olgu siis unustud endised süüd,
Siin õed ja wennad koos on nüüd!

Kõik:

Jah, kõit sinasõbrust joome nüüd!

Eisenstein:

Ka teid, ilus maske, palun ma!

Rosalinda:

Ei põlga mina
Ka ära seda.

Falle:

Nüüd wõtte klaasid ja armjaste
Kõik laulge oma naabrile:
Wennake, wennake ja õeke,
Nüüd wennad ja õed kõit oleme.
Wennake, wennake ja õeke,
Nüüd wõid helda mulle „sina“
Kuni surmani
Wiimse päewani.
Nüüd sul wennaks olen mina.

Õde — wend —

Suudlen sind — ja — ja — ja —

Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja —

Lõpmata, lõpmata, suudlen lõpmata.

Drowsky:

Wennake, wennake ja õeke,
Kagu wennad ja õed nüüd oleme,
wennad oleme.

Nüüd wõid helda mulle „sina“!

Kuni surmani.

Wiimase päewani,

Nüüd sul wennaks olen mina

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —

Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalala jne.

E i s e n s t e i n :

Wennake, wennake ja õeke,
Ragu wennad ja õed oleme kõik,
Oleme, oleme, oleme, kuni surmani,
Wiimse päewani.

Nüüd wõid õelda mul „sina“.

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalalala jne.

F a l k e. F r a n k :

Wennake, wennake ja õeke,
Ragu wennad õed oleme jah oleme,
Kuni surmani,
Wiimse päewani.

Nüüd wõid õelda mulle „sina“.

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —
ja — ja — ja — ja.

Lalalalalalala jne.

R o s a l i n d a. M e l a n i e :

Wennake, wennake ja õeke,
Õed oleme, oleme.

Nüüd wõid õelda mulle „sina“.

Kuni surmani,

Wiimse päewani.

Nüüd sul õeks olen mina.

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalalala jne

A d e l e. I d a :

Wennake, wennake ja õeke,

Nüüd wõid õelda mulle „sina“.

Kuni surmani,

Wiimse päewani.

Nüüd sul õeks olen mina.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja,
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalalala jne.

F a u s t i n a. F e l i c i t a. M a t a l i e.

H e r m i n e. S a b i n e. j. t.

Jah nii! Jah nii!

Kuni surmani,

Wiimse päewani.

Nüüd wõid õelda mulle „sina“!

Õde — wend —

Suudlen sind — ja — ja — ja —
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalalala jne.

A l i B e t h. F a m u s i n :

Ikka nii, ikka nii, ikka nii!

Kuni surmani,

Wiimse päewani.

Nüüd wõid õelda mulle „sina“!

Õde — wend —

Suudlen sind ja — ja — ja —
Lõpmata.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja,
Lalalalalalala jne.

R o o r :

Jah nii, jah nii, jah nii, jah nii!

Õed ja wennad kõik oleme.

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja ja, ja, ja, ja, ja,

Õde — wend —

Suudlen sind ja, ja ja, ja, ja ja, ja,
Lalalalalalala jne.

D r l o w s k y :

Nüüd küllalt, tänan teid,
Laske neid nüüd puhata!

Nüüd lõbusas tujus,
Nii et see ka mõjus,
Tahame ise nüüd tantšida!

Koor:

Nüüd algab tants, algab tants,
See meid kõiki lõbustab.

Rosalinda. A dele. Ida. Falke.
Orlowsky. Eisenstein ja kõik
teised:

Tuju on lõbus ja meel on hea,
Igapuust keegi ei siin küll tea.
Kui see nii jäädawalt kestma jääks,
Tunnid siis ruttu ka mööda läheks.

Eisenstein:

Mulle ikka sõbraks jääb!

Frank:

Sõbraks sul ikka jään mina!

Rosalinda. Orlowsky. Falke.
Liigutaw see filmapilt,
Kui homme läheb wangi tema.

Kõik jolistid, koor:

Tuju on lõbus ja meel on hea,
Igapuust keegi ei siin küll tea.
Kui see nii jäädawalt kestma jääks,
Tunnid siis ruttu ka mööda läeks.

Frank:

Wennas, wennas minu kell ei käi.
Ütle mulle, mis on kell?

Eisenstein:

Wennas, ei ma sul welda wõi;
Kadunud mu taskukell.
Kui mind mõistad wõita,
Dma armast nagu näita,
Et ma teaks — huvitaw mul —
Kelle käes mu taskukell.

Rosalinda:

Ä nõua, et mind siin näeksid ja,
Sa wõiksid hirmsast ära lohtuda.

Eisenstein:

Suhuhu, hu! Mis räägite?
Mis räägite?

A dele. Ida:

Haha, hea nali see:
Sah, tore nali on see!

Koor:

Sah, tore nali on see!

A dele:

Ole nüüd mees,
Kaine su ees!

Koor:

Ole mees, ole mees, ole mees!

Ida:

Kui taganed kartes, häbi siis sinul.

Eisenstein:

Oho — weel on julgust minul!
Ara enam tõrgu seal.

Rosalinda:

Snetu on minu nägu,
Soolatüügas nina peal.

Eisenstein:

Ei nüüd seda usu ma.

Teised:

Ei nüüd seda usu ta.

Eisenstein:

Mina tahan näha sind.
Tema tahab näha sind.

Eisenstein ja Frank:

Üts, kaks, kolm,
Neli, wiis, kuus —

Eisenstein:

Minu kübar, minu kübar, hiljaks jää-
nud ma!
Minu kübar, hiljaks jäänud ma!

Solistid ja koor!

Tema kübar, tema kübar.
Küll tarjub nüüd ta.

Eisenstein:

Wangi lähen nüüd ma.

Frank:

Mina ka pean lahkuma.

Eisenstein. Frank:

Minu kübar, minu kuub!
Nüüd andke mu kuub!

Teised:

Tema kübar, tema kuub, tema kuub,
hahaha!
Enne kübar, siis andke kuub, hahaha!

Frank:

Tule, sõber, saada mind wähe ka!

Eisenstein:

Aga teises uulitsas lahkun ma.

Eisenstein, Frank:

Head nägemist!

Rosalinda. Ubele. Ida.

Orlowsky. Falke:

Head nägemist haha!

Kõik solistid ja koor:

Tuju on lõbus, ja meel on hea,
Igamust keegi ei siin küll tea.
Kui see nii jäädawalt kestma jääks,
.: Siis ruttu iga tund ka mööda
läeks. .:.

Cesriie.

Kolmas waatus.

Nõ 13. Walzer.

Kõik klaasid kofu kõlaga,
Hüüdku nüüd iga juu:
Kallis wahuwiin nüüd elagu!
Champagner on kuninglik kõr—

Nõ 14. Couplet.

Ubele:

Kui ma lord mängin maaneidu,
Kel ilmas weel pattu ei leidu,
Siis kergeste hüppan ma seal,
Kui oraw, kes puuotsa peal.
Tuleb siis noormees wastu mul,
Ma näkku nüüd naratan tal—
Kui ta filmitses mind,
Ruttu tõuseb mu rind...
Ja põllepaelu näpin ma,
Ei julge sõna lausuda. —
Kui järgneb ta weel minule,
Ma ütlen: Urge hullate!
Siis maha istun murule
Ja süütalt loulan temale:
Balalalala j. n. e.
Kes lord seda näeb,
See ka kindlaks jääb,
Et kõigil oleks palju süüd,
Kui mu waimuand, mu waimuand
teatri ei peaseks nüüd.

*

Kui lord kroonikandja ma,
Majesteetlik olen ka:
Teretan ja terwitan
Lahkelt ah—et rahwast armastan.
Aralt kumardawad kõik mu ees,
Minu laulu kuulawad.
Mandlik mu ees on iga mees,
Truud minu alamad.
Balalalala j. n. e.

Ida:

Tra, ta, ta, ta jne.

Frank:

Rem, pem, pem, prrr jne

Adelle:

Kes kord seda näeb,
See ka kindlaks jääb,
Et kõigil oleks palju süüd,
Kui mu waimuand, mu waimuand teatri
ei peaseks nüüd.

Pariisidaamet mängides,
ah — ah —

Mul rikas, aga wana mees.

Ah — ah —

Seal ilus krahw, kes noor on weel,
T'ast wõrgutud saab minu meel...

Ah —

Kaks waatust wastu tõrgun ka,
Kuid kolmandas ju nõrken ma. —

Nüüd uts seal ärist lahri läeb:

Oh häda — minu mees kõit näeb!

Ma palun andeks — nõus on ta —

Ah —

Ja kõit nüüd lõpeb heaga.

Ah — Ah ja!

Nr 15. Terzett.

Rosalinda:

Küll peksab mu süda!
Mis küsib mult tema?
Kui awaldan seda,
Siis süüdi ju mina — ?
∴ See sündmus küll nüüd
Teeb selgeks mu süüd! ∴;

Alfred:

Ei awalda seda,
Mis tunneb mu süda.
Ei karda siin mina.
Sest kaitseja mul tema.
∴ See sündmus meel nüüd
Ei selgeks tee süüd. ∴;

Eisenstein:

Kui kurjaks jään mina,

Siis waitib eht tema?
Ma furnuks lõõts teda,
Kuid kardan, oh häda!
∴: Las' sündmus siis nüüd
Teeb selgeks kõit süüd! ∴:

Eisenstein:

Ma palun mulle tertwet lugu
Nüüd selgelt ette muua,
Wõltsimist mitte juure luua,
Siis selgusele saab eht lugu.

Rosalinda:

See sündmus aruldane —
Halb pole foguni.

Alfred:

Ja hoopis keeruline,
Küll näete isegi.

Eisenstein:

Nüüd palun selgeit rääkida,
Mil põhjal wõib teid kaitseada?

Alfred:

Üts õige hale lugu
On sündinud minuga,
Ja effitombel istun
Nüüd wangimajas ma.
Sest et ma õhtusööki
Sõin selle daamega.

Eisenstein:

Weel õnn, et asi nii
Mis siis kui teistil?

Alfred:

Mits olete nii mihane?
Te olete mu kaitseja.

Eisenstein:

Ah, wabandage lahkeste,
Ma olen wähe segane!
Ei haawanud teid mina, ei —
Teil kaitsejaks olen täna.

Rosalinda. Alfred:

Oh kaitseja,
Siig taktita
On teie töö!
Miks nõnda see?
Nüüd külma werd ja kannatust,
Siis teeme lõpetust, jah lõpetust,
lõpetust.

Eisenstein:

Jah minu töö
Siig äkine,
Weel ootame.
Nüüd külma werd ja kannatust,
Siis teen ma lõpetust, jah lõpetust,
lõpetust.

Rosalinda:

Eht ma küll olen süüta,
Kuid siiski kardan ta:
Kui ilm saab sellest kuulda,
Teotud oleks ma;
Seft et mu abikaasa mind süüdlaseks
küll peaks.

Eisenstein:

Mis teil on suureks wiats,
On raske teha heaks!

Rosalinda:

Miks olete nii wihane?
Te olete mu kait'sja.

Eisenstein:

Ah, wabandage lahkeste,
Ma olen wähe segane!
Ei haawanud teid mina, ei --
Teil kait'sjaks olen täna.

Rosalinda. Alfred:

Oh kaitseja,
Siig taktita
On teie töö!
Miks nõnda see?
Nüüd külma werd ja kannatust,

Siis teeme lõpetust, jah lõpetust,
lõpetust.

Eisenstein:

Jah minu töö
Siig äkine,
Weel ootame!
Nüüd külma werd ja kannatust,
Siis teen ma lõpetust, jah lõpetust,
lõpetust.

Eisenstein:

Ma palun, kõif mul rääkige,
Mis weel nüüd teate!
Ja ärge mitte salgake.
Mis weel seal tegite?

Alfred:

Mispärast nõnda küsite?

Rosalinda:

Mu härra!

Eisenstein:

Ma palun wabandust,
Kuid nõuan seletust.

Rosalinda:

Mu härra, mis m'ust arwate,
Et nõnda minult küsite?

Eisenstein:

Weel lubage mul sõna:
Mis weel seal tegite?
:: Kõif teada tahan mina, ::
Teada tahan mina!

Rosalinda:

Mu härra!

Alfred:

Mu härra.

Rosalinda:

Mu härra!
Ma näen, et arg te olete,

Seft minu meest fiin kaitsete :
Nüüd awalban teil mina :
Mu abikaas on petis mees,
Ja fiin ma wannun teie ees :
Ei tema andeks saa mult seda !
Ta eila ööse salaja
Läks wõerasõtega tantfima
Ja maitfes keelbud lõbu, jah lõbu.
Kuid ei ma seda kingi tal.
Ja kui nüüd koju ilmub ta,
Siis filmad peast tal kifun ma,
Ja siis — ja siis — jätan ta maha !
Silmad peast tal kifun ma —
Ja siis ta jätan maha !

Rosalinda :

Siis filmad peast tal kifun ma
Ja siis — ja siis — jätan ta maha !
Silmad peast tal kifun ma
Ja siis ta jätan maha !

Alfred :

Tal filmad peast siis kifub ta
Ja jätab teda maha, jätab teda maha !
Tal filmad peast siis kifub ta
Ja siis — jätab teda maha !

Eisenstein :

Mul filmad peast siis kifub ta
Ja jätab mind siis maha, jätab
mind siis maha !
Mul filmad peast siis kifub ta
Ja siis — ja siis — ja siis mind
jätab maha !

Alfred :

Terwe sündmus teada teil,
Head nõu nüüd andke meil,
Kuidas selle mehele
Minanipsu teekfime ?
Tasu teile maksame.

Eisenstein :

Wait ! Küllalt nüüd.

Alfred :

Mis räägite ?

Eisenstein

Teil omal süüd !

Rosalinda :

Mis räägite ?

Rosalinda. Alfred :

Miks nõnda karjute ?

Eisenstein :

Nüüd wäri-sege täna !
Nüüd kõit ma teada sain,
Teil kätte maksan mina !
Ma olen Eisenstein !

Rosalinda. Alfred :

:: Jah, ta on Eisenstein ! ::

Eisenstein :

Ja ! Ja !

:: Petetud jah olen mina ! ::
Aga kätte maksan mina hirmsaste.

Rosalinda :

:: Kuule, mees, mind petfid final ::
Süüd ma leian aimult sinule.

Alfred :

:: Kuule, mees, sa petfid teda ! ::
Süüd ta leiab aimult sinule.

Eisenstein :

:: Petetud jah olen mina ! ::
Aga kätte maksan hirmsaste !

Eisenstein :

Teada sain —

Rosalinda. Alfred :

Oh Eisenstein !

Eisenstein :

Nüüd ma wõin —

Rosalinda. Alfred :

Oh Eisenstein !

Eisenstein:

Rätte tasuda siin teil!
Rahu!

Rosalinda. Alfred:

Ta tasub meil!
Rahu!

Eisenstein:

::: Waitige, ma Eisenstein!

Rosalinda. Alfred:

Ta Eisenstein! :::

Eisenstein:

Rahu! Karjun ma.

Rosalinda. Alfred

Nüüd rahu karjub ta.

Alfred:

Mul kaitseks sõna lubage:
Urge nõnda karjuge!

Eisenstein:

Teil kõil saab kätte matsetud,
Sest selgas on teil minu kuub!

Alfred:

Sah teie öökuub on küll see.

Rosalinda:

Oh häda, miks ta wõtsite?

Eisenstein:

Ha — kuub on tunnismees,
Et nüüd süüdlased mu ees!

Rosalinda:

::: Kuule, mees, mind petsid sina! :::
Süüd' ma leian ainult sinule!

Alfred:

::: Kuule, mees, sa petsid teda! :::
Süüd ta leiab ainult sinule.

Eisenstein:

::: Petetud jah olen mina! :::
Aga kätte matjan hirmsaste!

Eisenstein:

Teada sain —

Rosalinda. Alfred:

Oh Eisenstein!

Eisenstein:

Nüüd ma wõin —

Rosalinda. Alfred:

Oh Eisenstein!

Eisenstein:

Rätte tasuda siis teil!
Rahu!

Rosalinda. Alfred:

Ta tasub meil!
Rahu!

Eisenstein:

::: Waitige, ma Eisenstein!

Rosalinda. Alfred:

Ta Eisenstein! :::

Eisenstein:

Rahu! Karjun ma.

Rosalinda. Alfred:

Nüüd rahu karjub ta.

Rõik kolm:

::: Rahu nüüd kõil! :::
Ra ra ra ra ra ra rahu, nüüd kõil!

No 16. Sinaale.

Rosalinda. Adele. Ida. Orlo-
wsky. Eisenstein. Frank. Falke.
Melani. Faustina. Filicita.
Minomi. Hermine. Sabine ja

sopranid. Samusin. Ali=
Bey ja tenorid. Murray, Ca=
riconi ja bassid:

Nahkhiirele, nahkhiirele,
Nüüd andke andeks temale,
See waene mees, see waene mees
Dn suure häda sees!

Eisenstein:

Kes nüüd ära seletab,
Mis kõit see lugu tähendab?
Palun seda öelge mul!

Falke:

:: Nahkhiir kätte maffis sull ::

Kõit teised:

Nahkhiir kätte maffis sul.
Oh — nahkhiirele, nahkhiirele,
Nüüd andke andeks temale,
See waene mees, see waene mees
Dn suure häda sees!

Eisenstein:

Seletage minule?

Falke:

Waata, sõber, waene hing,
Kõit on ainult näitemäng.

Kõit teised:

Ja me ühes mängime. —

Eisenstein:

Kuidas — prinis?

Drlowsky:

Ma mängisin.

Eisenstein:

Ja Abele?

Abele:

Ma mängisin.

Eisenstein:

Nii siis kõit —

Alfred:

Kõit oli nali.

Eisenstein:

Ja mu öökuub?

Rosalinda:

Abits oli.

Eisenstein:

Õndsus, waimustus ja rahu,
Oh kui rõõmsaks teete mind!
Kallim, tule, suudlen sind!

Alfred:

Oh küll sündmus nii ja na —
Kuid õnnis, see kes usub,
See süüd kõit ära tasub. —

Abele:

Moh — nüüd kuhu lähen ma?

Frank:

Ühes olge minuga.
Annan selleks oma sõna,
Teid teatri wiin siit mina.

Drlowsky:

Ei, ma ise wõtan ta,
Tema tuleb minuga!
:: Teil wastan mina nõnda:
See meeldib minule! ::

Rosalinda:

Champagner süüdi oli —
Tralalalalala,
Kõit siin ainult nali —
Lalalalalalala
Oh süüdi nüüd küll sina,
Kuid andeks annan mina.
Nüüd truu mul ilka ole
Ja wara koju tule!

Laulge nüüd, laulge nüüd :
Waat wahuwiina marjus
∴ Dn majesteetlik kõrgus! ∴

Kõik:

Laulge nüüd! Laulge nüüd!
Laulge nüüd!

Rosalinda:
Kui klaasid kofku kõlawad,
Siis ka kõik laulawad:
Majesteetlik wahuwiin meil elagu!

Kõik:

Kui klaasid kofku kõlawad,
Siis ka kõik laulawad:
Kallis wahuwiin nüüd elagu!

Lõpp.

10. $\overline{15479}$

426

N. ~~7494~~

-26. MA

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

AR1-95-00712

